

har noget som helst ord at skulle have sagt om længere. Det vil i sidste ende være EF-Domstolen, som kommer til at trumfe sine afgørelser igennem over for EU-medlemslandene.

Den situation befinder vi os ikke i, hvis menneskerettighedsdagsordenen bevares i Europarådet, for Europarådet hviler på et mellemstatsligt, mellemfolkeligt samarbejde. Det hviler nemlig på respekt for nationerne, på, at man respekterer de enkelte landes måder at indrette sig på. Man kan være uenig i det, man kan dømme det, man kan sige: Det, I gjorde der, var forkert, det, I gjorde der, var ikke i overensstemmelse med menneskerettighederne. Men man kan ikke trumfe afgørelserne igennem, man kan ikke tvinge lande til at gøre noget, de ikke har lyst til. Man kan sanktionere politisk ved at fratage dem stemmerettighederne i den parlamentariske forsamling i Europarådet, men man kan ikke trumfe noget gennem, man kan ikke idømme bøder. Men det gør og det kan og det vil EF-Domstolen gøre.

Man er naiv eller blind – jeg ved ikke, hvad vi skal vælge – hvis man ikke kan se, at EF-Domstolen kontinuerligt tiltager sig kompetence på menneskerettighedsområdet. Hele ligestillingsdebatten er blevet ført over i EF-Domstolens regi, på trods af at den burde ligge i Europarådet. På trods af at det burde ligge i menneskerettighedserklæringen i Strasbourg, er det i dag helt klart, dom efter dom, et område, som man behandler i Luxembourgdomstolen i EF-regi. Det samme kan siges om ytringsfrihed. Ytringsfrihed burde være et menneskerettighedsanliggende, burde være et anliggende, der hørte til i Europarådet i et mellemfolkeligt, mellemstatsligt samarbejde. Det bliver gjort overstatsligt.

Det er ikke i demokratiets interesse, at man kan dømme folk til at ændre deres samfund, det er i demokratiets og den mellemfolkelige interesse, at man kan påvirke, at man kan incitere, og at man kan motivere, men den strategi, der lægges op til med agenturet her, er uønskelig både for EU og for de lande i Europa, der ikke er med i EU.

**Første næstformand (Svend Auken):**

Der er to, der har bedt om korte bemærkninger, den første er hr. Morten Østergaard.

(Kort bemærkning).

**Morten Østergaard (RV):**

Der er to konkrete spørgsmål: Hvis det her agentur bliver til virkelighed, hvilke borgere

kan så ikke længere anlægge sag ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol som følge af det?

Og så det andet konkrete spørgsmål: Er det hr. Morten Messerschmidts indtryk, at domstolen i Strasbourg har svært ved at finde noget at lave, eller at der er rigeligt at tage sig til?

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

**Morten Messerschmidt (DF):**

Jeg vil sige til hr. Morten Østergaard, at det, der er problemet her, er, at EF-Domstolen har langt flere magtmidler end Menneskerettighedsdomstolen – det ved jeg hr. Østergaard ved, for vi sidder sammen i Europarådet – så derfor vil alle EU-borgere, når de får muligheden for det, da anlægge sag ved EF-Domstolen, fordi EF-Domstolen har magtmidlerne, EF-Domstolen kan dømme stater, kan idømme dem bøder, kan idømme dem tvangsforanstaltninger. Derfor er EF-Domstolen et langt bedre retsligt middel end Menneskerettighedsdomstolen.

Problemet er bare, at det er et retsligt middel, som halvdelen af Europas borgere ikke har adgang til, og derfor er det et problem, at man overfører den her mulighed, at man skaber den her kompetence ved EF-Domstolen, ikke for EU-medlemsstaternes borgere som sådan, fordi de har bedre retsmidler, men for alle de europæere, der ikke bor i en EU-medlemsstat, for de må tage til takke med den devaluerede og sådan lidt ligegyldige og sekundære domstol i Strasbourg, som ikke har samme magtmidler, og hvor alle de fine og de rige lande ikke anlægger deres sager, for dem skal EF-Domstolen nok tage sig af.

(Kort bemærkning).

**Morten Østergaard (RV):**

Ja, vi må håbe, at skaden for de borgere, der så eventuelt kan få deres sag behandlet hurtigere, hvis det lykkes at rædgive sådan, at der ikke kommer så mange sager fra EU-landene, er til at overse, for det er jo stadig væk sådan, at man skal følge Menneskerettighedsdomstolen, når man har skrevet under på konventionen.

Men det sidste svar er jeg sådan set glad for, for det understreger jo, at der ikke er nogen borgere, der ikke efterfølgende kan søge at få deres sag optaget ved Menneskerettighedsdomstolen. Der kan man lægge sag an, præcis som man kan i dag, og derfor er der på den måde ikke ændret noget. Men det er jo et udtryk for den skizofrene argumentation, som hr. Morten Messerschmidt